

ПОКОЙНИ ПИСАТЕЛИ

Михалаки Георгиевъ

Роденъ е презъ 1854 год. въ гр. Видинъ, а починалъ презъ 1916 год. Билъ е учителъ и чиновникъ. По-главни негови съчинения сж: „Съ тебеширъ и вжленъ“, „Пенчо Чатмаковъ“, „Шаренъ свѣтъ“ и др. Презъ 1919—1920 год. книг. „Хемусъ“ е издало съчиненията му въ 2 тома, съ предговоръ отъ Ив. Вазовъ. Михалаки Георгиевъ е писалъ предимно смѣшни случки изъ живота на българитѣ отъ западнитѣ ни краища. Разказва на просто, народенъ езикъ, живо и увлѣкателно.

ИНТЕРЕСНИ НЪЩА

— Най-топлото бозайно животно е кашелота. Въ вжтрешността на тѣлото му е измѣрена отъ норвежкия изследователъ Гултбертъ температура 40 градуса целзиеви, докато делфичтъ има температура само 35.6 градуса. 40 градуса е най-голѣмата тѣлесна температура, измѣрена при бозайнитѣ животни, когато не сж въ трескаво състояние.

— Д-ръ Блоджетти, завеждаща лабораторията на една крупна американска електрическа компания, заявила, че е успѣла да изобрети особенъ съставъ стъкло, което е невидимо за очитѣ. За изобретението на лѣкарката сж се заинтересували много научни кржгове и индустриалцитѣ въ Америка.

— Американскиятъ градъ Бленъ, щата Пенсилвания, презъ последнитѣ месеци изпитвалъ голѣми парични затруднения. Общинската каса била съвсемъ праздна. Съветътъ поискалъ заемъ отъ Вашингтонъ и, докато заемътъ билъ разрешенъ, пуснала само за своя районъ 160,000 долари дървени пари. Когато заемътъ билъ полученъ, общината поканила гражданитѣ да върнатъ дървениятѣ пари. Върнати били само 50,000 долари. Останалитѣ пропаднали, или били закупени отъ колекционери, като рѣдѣкъ куриозъ.

„КАРТИННА ГАЛЕРИЯ“

е най-голѣмото списание за деца и юноши въ България. За м. мартъ „Картинна галерия“ излиза съ мартеница. — Мартенскиятъ брой е съ цена 5 лева.

Годишенъ абонаментъ 40 лева. Адресъ: ул. „Раковска“ 40 — София. Препорчваме го на нашитѣ читатели!

Духай, вѣтре!

Духай, вѣтре, старъ хайдутинъ,
шибай голи дървеса;
съ снѣжни китки си накитинъ
и съсъ бисерна роса. . .

Ти си бродникъ, харамия,
спишъ по ледни планини;
вредомъ ходишъ катъ далия —
синъ на всичкитѣ страни!

Пѣсни пѣшъ изъ балкани,
като волень върлъ юнакъ.
Всжде пращашъ все закани,
гордо дигналъ здравъ кривакъ! . . .

Духай, вѣтре, старъ хайдутинъ,
и извивай мощенъ гласъ.
Съ топли дрехи съмъ облѣченъ,
не се плаша отъ тебъ азъ! . . .

Недѣлчо Тинчевъ

- Добъръ день, кумице Лисо.
- Добъръ день ти, куме Вълчо.

Ти отдавна ме забрави и самичка ме остави. Но вижъ, азъ не се обиждамъ. А сега, че тукъ те виждамъ, азъ се радвамъ толкозъ много. Но какво си тѣй посърналъ? Какво лошо ти се случи? Или грижа зла те мжчи?

— Остави се, сестро драга. Скрѣбъ печална ме налѣга. Случи ми се лоша случка, както съ твойта малка внучка. Нали имамъ двама сина, малкия нощесъ почина.

— Ахъ, горкия. Какъ тѣй стана. Да не бѣ отъ люта рана?

Кума Лиса се разплака, а куме-цѣтъ не дочака:

— Не е, не е, мила Лиске. Гладъ отдавна ни притиска. Ето два дни вече става, всѣки гладенъ лѣга, става. Нѣмамъ хлѣбецъ, ни лѣжица сладка хубава чорбица. Ехъ, кумице, който дава,

Добрат

Бързо

Малкото Вълчо

се усмихна и ка.

Цѣла зима спа на воя

Чакатъ да ги стоплишъ,
да поникнатъ буйни нив
по дворове, по градини
да разцвѣнатъ бѣли сли

Кумчо Вѣ

той и взима повече тамъ дето има. Щомъ живѣемъ въ тѣзи години, тѣй горкитѣ ще си гинемъ. Щомъ като Богъ това желае, нека върши каквото знае. Но закѣсахъ азъ горкия, съ тази

моя беднотия. А добрата кума Лиса бе почнала да я втриса. И запита отдалече, щомъ катъ Вълчо се изрече:

— Е, кажи ми, що да правя, щомъ е случката такава?

— Вижъ, кумичке, мила ми добра сестричке. Нали двама сме роднина, става вече една година. Дай ми въ заемъ двеста лева. Утре мини ти тѣдѣ ва, азъ при тебе пакъ ще свърна и паритѣ ще ти върна.

— Щомъ е така, на ти триста. Работата да е чиста. Но тогава трѣбава

Апашѣтъ Томъ

Рисунки отъ Василъ Виденовъ

Еднажъ, но късно, като се мръкна, апашѣтъ Томъ съ пистолетъ се вмъкна. (тѣй както често случва се на кино), въвъ изба съ много пълни бѣчви вино.

Ала забрави да краде, а почна отъ бѣчвитѣ, съсъ жажда най-порочне передъ да вкуса виното отлично и скоро се натряска най-прилично.